

Αχός βαρύς ακούγεται πολλά τουφέκια πέφτουν·
μια καλογ(ε)ρίτσα πιάσανε σε ξένο βοσκοτόπι·
έτσι οδηγηθήκανε στης Attika τον πύργο
τη διαπλοκή να πιάσουνε και να την ξεδοντιάσουνε.

Μα εκείνη άγρια πολεμά με νύφες και μ' αγγόνια
με πέτρες και αγριοστούρναρα και ό, τι βρει μπροστά της
και όλο διαπλέκεται, εμπλέκεται, συμπλέκεται,
με τα πολλά πλοκάμια της όλους τους αγκαλιάζει
και κάτω απ' τις φτερούγες της άνετα τους σκεπάζει.

Πέφτουνε λιανοντούφεκα βροντούνε και μπομπάρδες.
και πολεμούν όλοι οι παλιοί και νέοι καναλάρχες
και όλοι οι διαπλεκόμενοι με τους διαπλεκομένους·
μ' αέρα παίρναν δάνεια μ' αέρα πολεμάνε
φούμαρα μας ταΐζουνε αέρα κοπανάνε·
ακούγονται σαν κανονιές οι κούφιες οι ορδές τους
κι αχολογούν οι ρεματιές τρέμουνε οι χαράδρες
αντιβουίζουν τα βουνά και οι ψηλές ραχούλες.

Μα όπως ένας κόρακας τ’ άλλου μάτι δε βγάνει
κι η διαπλοκή της διαπλοκής τη διαπλοκή δεν πιάνει
(ω διαπλοκή πού βρίσκεσαι και πού είσαι κρυμμένη;)·
και θα βγουν όλοι καθαροί φρεσκοσιδερωμένοι
κι αφού μαζί τα φάγανε, εμείς πάλι χαμένοι.

27 Σεπτέμβρη 2016
ΧριστοΣ